

og i Fællesudvalget indstillet til uforandret Vedtagelse, ikke vil ske Noget af Betydning til at modvirke Arbejdsløsheden og hindre den deraf følgende Nød, hvorimod der ved, at en Gave ydes i dette Dieblis, i Virkeligheden vil kunne udrettes ikke saa Lidt i denne Vinter, og jo større Gaven bliver, desto mere vil der kunne udrettes. Nu har man indvendt imod denne Gave, at den ikke kan blive afskaffet efter Forholdene paa de forskjellige Steder. Ja, det er Noget, som selvfølgelig ikke kan bestrides, at Arbejdsløsheden er forskjellig i de forskjellige Kommuner, at den er større i København og Kjøbstæderne, end den er paa mange Steder paa Landet, men paa den anden Side er Uligheden dog ikke saa stor, da Nøden mange Steder paa Landet er større, end man vil indrømme. Selvfølgelig er Arbejdsløsheden mere iønskelbende, naar den er koncentreret paa et Punkt som her i København, hvor man kan anføre, at der findes saa og saa mange Tusinder af Arbejdsløse, medens der kun findes Tiere omkring i den og den Kommune, men forholdsvis vil det vistnok ofte være saa, at Arbejdsløsheden i en Kommune er lige saa stor som her. At der imidlertid findes Ulighed i saa Henseende, kan jo som sagt Ingen finde paa at bestride; men den Ulighed, der vilde fremkomme ved at sætte Bidraget ens for Alle, vil man jo allerbedst kunne raade Bod paa ved at overlade til Kommunerne selv at afgjøre, hvorvidt der findes en saadan Arbejdsløshed Sted, at der vil være Brug for dette Tilskud, og for at faae denne Afgjørelse frem paa en Maade, som man kan være tjent med, vil man jo kunne indrette i Løven en Bestemmelse som den, der fandtes i tidligere af Folkethinget vedtagne Lovforslag om lignende Foranstaltninger, saaledes at man gjør Statsbidraget afhængigt af et lige saa stort Kommunetilskud. Forslaget derom er redigeret saaledes, at der derved vil kunne tages Hensyn ogsaa til, om en Kommune tidligere i Vinterens Løb har ydet et saadant Tilskud, idet det bestemmes, at ingen Kommune kan erholde mere i Statsstilskud end Halvdelen af, hvad den har anvendt i lignende Tiemed. Dette vil haade blive virksomt, og det vil ogsaa hurtigt komme til at virke; thi Afgjørelsen kan træffes, saa snart en Kommune beslutter at anvende saa og saa Meget som Bidrag af Kommunens Kasse, og en saadan Beslutning kan fattes overordentlig hurtigt. Saa snart en Kommune f. Ex. beslutter at anvende 1400 Kr., saa vil den dermed have Krav efter det af os stillede Forslag paa 700 Kr. Statsstilskud. Begge de Fordringer, som stilles til Løven, at den skal modvirke Nø-

den og virke hurtigt, ville altfaa blive tilfredsstillende, og jeg kan ikke tro Andet, end at den Indvending, som fremkom fra den anden Side, er væsentlig afvæbnet herved; i alt Fald vil dette være en bedre Maade at træffe Fordelingen paa end ved at overlade det til Regjeringen. Kommunerne ville selv bedst kunne afgjøre det, hvorimod Regjeringen vanskelig vil kunne gjøre det, da den er nødt til enten at handle efter et almindeligt Skjøn eller at se paa Sagen med sine Embedsmænds Øine, og det er ingenlunde sikkert, at det Skjøn, der derved fremkommer, er det Rette. Sikkerheden for, at det Rette blev truffet, vil i saa Tilfælde være langt større, end om Fordelingen overlodes til Regjeringens Embedsmænd.

Ved samme Leilighed, nu da jeg ser, at den høitærede Minister er kommet til Stede, skal jeg tillige bemærke, at der vil ogsaa være større Tillid til, at Løven bliver anvendt med Upartiskhed, end naar dens Anvendelse er overladt til Regjeringen, saaledes som den vil være efter Landsktingets Affattelse. Dette gjælder ganske særlig § 8. Det har været fremst af offentlig, umodsiget, at der fra Regjeringsautoriteternes Side under den i sidste Sommer stedfundne Arbejdsløshed og de Arbejderbevægelser, som have fundet Sted i Sommer, er taget Parti for den ene Side mod den anden. Saaledes have — for at nævne et bestemt Exempel, som har staaet offentlig anført i Kjøbenhavnske Blade — de sjællandske Statsbaner vægret sig ved at modtage Arbeidere, som vare udelukkede ved Lock-out'en, og en lignende Holdning er bleven indtaget af forskjellige Autoriteter under Krigs- og Marineministeriet. Jeg har ikke umiddelbart Hensyn til disse Forhold, men jeg anfører kun dette, dels fordi det vilde være ønskeligt, om der fra Ministeriets Side kunde fremkomme Udtalelser desangaaende, dels for at begrunde, hvad jeg nylig saade, at der faktisk ikke hersker Tillid til Ministeriet i saa Henseende. Hvorvidt det er begrundet eller ikke, skal jeg som sagt ikke udtale mig nærmere om. Naar vi nu her skulle træffe en Afgjørelse, tvivler jeg ikke om, at dette Thing, der ved tidligere Leiligheder har vist Beredvillighed til at gjøre, hvad det kunde, for at komme den nødlidende Arbejderbefolkning til Hjælp, ogsaa nu vil erkjende, at der under de nuværende Forhold er dobbelt Anledning til at handle saa hurtigt som muligt, saa meget mere som Nøden naturligvis nu efter nogle Ugers Forløb er større, end den var tidligere. Men paa den anden Side er det min Overbevisning, at dette Thing ikke vil lade sig bevæge iaar til at gjøre et saadant Forsøg, som det gjorde